

și unchiu, în două coloane, de o parte cu litere latine și de alta cu chirilic, la începutul dicționarului de Buda; *Petru Furduiu*, Versul cotroanței, Abrud, 1818; *Ioan Bob*, Dicționar românesc, latinesc și unguresc, Cluj, 1822; *Lexicon românesc, latinesc, unguresc, nemțesc*, Buda, 1825) și numai în Transilvania*), alături cu scrierea chirilică, care s'a întrebuințat fără întrerupere în țările române de dincoace de Carpați până la 1860, cu variațiile pe care le-am aratat la Nr. 25.

În întia jumătate a anului 1860 s'a lepădat cu desăvîrșire chirilicul de ziarele de la Brașov, și cam tot atunci același lucru s'a întîmplat și la publicațiile românești din Muntenia. În acest an s'au dat și ordine oficiale în acest sens de ministeriul D. I. Ghica. Moldovenii însă au continuat a tipări cu chirilic până la 1862.

*) O singură carte s'a publicat cu litere latine în România liberă înainte de 1860, anume *Catihis sau învățăături de căpitanie ale bisericei răsăritene de Sing. N. Scriban*, Iași, 1838.